

การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
The Preparation of Students in Pathum Thani Province to the Association of South East Asian Nations (ASEAN)

ตระกูล จิตวัฒนากรและ วิโรจน์ หมั่นเทพ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในด้าน ด้านภาษา ด้านการเรียนรู้ของตนเอง ด้านการเรียนรู้อาเซียน ด้านทักษะวิชาชีพ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น และด้านการติดตามข่าวสารอาเซียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานีที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2556 จำนวน 9 มหาวิทยาลัย รวมจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 144,819 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 399 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบบชั้นภูมิ ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ F-test ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.51-3.00 จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 และศึกษาอยู่ในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามชั้นปี จำแนกตามระดับผลการเรียน และจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา พบว่า การเตรียมความพร้อมของนักศึกษามีความแตกต่างกันในแต่ละชั้นปี แตกต่างกันในแต่ละระดับผลการเรียนเฉลี่ยและแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา

คำสำคัญ: การเตรียมความพร้อมของนักศึกษา, ประชาคมอาเซียน, จังหวัดปทุมธานี

Abstract

This study aimed to (1) examine the preparation of students in Pathum Thani Province and, (2) compare basic data of the students which affect the preparation in terms of language, self-learning, learning for AEC, professional skills, technology, working with colleagues and the information of the AEC. A sample group of 399 students were randomly selected from 144,819 undergraduate students in nine universities in Pathum Thani province under the office of the Higher Education Commission (OHEC) in 2013. Questionnaires were used to collect data. Descriptive and F-test were used to analyze data. The findings showed that students were mostly second year, 154 persons (38.6%) . The students have average grade 2.51 – 3.00, 116 persons (29.1%) and study science and technology, 210 persons (52.6%). The preparation of students in Pathum Thani Province to the Association of South

East Asian Nations (ASEAN) found that it is at a moderate level, classified by years, grade, and department. It found that the preparation of students is different in each college in terms of year, grade average, and department of study.

Keywords: student preparation, ASEAN, Pathum Thani

ความนำ

ในยุคปัจจุบันที่กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วได้ส่งผลกระทบต่อประชาคมโลกต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย ภายใต้อสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ซึ่งถูกเชื่อมโยงด้วยยุคของข้อมูลข่าวสารที่ถึงกันอย่างรวดเร็ว ทำให้ประชาคมโลกถูกหล่อหลอมเข้าเป็นสังคมนเดียวกัน (ศรีวิภา เมฆวัชชัยสกุล, ม.ป.ป.) ทำให้ประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เล็งเห็นความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อเป็นการสร้างอำนาจในการดำเนินกิจการทางเศรษฐกิจและสร้างความได้เปรียบในการต่อรองทางการค้าและการลงทุนต่าง ๆ จึงได้รวมกลุ่มประเทศในการจัดตั้งประชาคมอาเซียน หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations-- ASEAN) เพื่อความร่วมมือกันทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

ดังนั้นประเทศไทยในฐานะสมาชิกของประชาคมอาเซียนจำเป็นต้องสร้างความพร้อมและความเข้มแข็ง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมืองและความมั่นคง รวมทั้งเร่งดำเนินการตามข้อผูกพันในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 ทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทุกส่วนราชการและทุกภาคส่วน รวมทั้งภาคเอกชนและประชาชน (กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ, 2555) โดยเฉพาะในด้านการศึกษาซึ่งถือเป็นการเตรียมบุคลากรของประเทศที่มีความรู้ความสามารถในการแข่งขันกับกลุ่มประชาคมอาเซียนเนื่องจากการเกิดขึ้น

ของประชาคมอาเซียน ซึ่งว่าสังคมไทยในอนาคตจะมีการเปลี่ยนแปลงในหลายเรื่องที่จะกระทบต่อวิถีชีวิตที่เคยดำเนินมาในอดีต เมื่อศึกษาในบริบทด้านการศึกษา ระดับอุดมศึกษาพบว่าควรมีการปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของรัฐบาลโดยเฉพาะ กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สถาบันอุดมศึกษาควรมีนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ในการรองรับการเตรียมความพร้อมของอุดมศึกษาไทยในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การปรับตัวด้านการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเรียนรู้ ปรับตัว และเตรียมการ (adaptability and preparation) ประเด็นที่นักศึกษารุ่นใหม่ควรต้องเตรียมตนเอง เพื่อให้มีความพร้อมรับมือกับสถานการณ์ในอนาคต เช่น

1. ควรมีความสนใจและตระหนักถึงผลที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการรวมตัวของประเทศต่าง ๆ สู่ประชาคมอาเซียน
2. สะท้อนความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น การเรียนรู้ของนักศึกษายุคใหม่จึงจำเป็นต้องปรับทั้งกระบวนการเรียนรู้ ปรับทัศนคติที่จะต้องตระหนักถึงความเป็นชาติ
3. ปรับกระบวนการทัศน์การเรียนรู้ การเรียนรู้ยุคใหม่ควรเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย อย่างคนรู้เท่าทันสถานการณ์
4. นักศึกษารุ่นใหม่จำเป็นต้องตระหนักถึงความเป็นชาติและความดำรงอยู่ของชาติ
5. พัฒนาความเป็นคนมีวินัย มุ่งเน้นความสามารถในการดำรงชีวิตภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม

6. สร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ควรพัฒนาตนเองให้แน่ใจว่า สามารถที่จะทำงานกับผู้อื่น
ต่างวัฒนธรรมได้

7. เรียนรู้ประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้าน
ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดี
ระหว่างกัน

8. สร้างโอกาสเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ต้องเพิ่ม
ทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้มากขึ้น ให้สามารถ
สื่อสารได้

ฉะนั้น นักศึกษาใหม่ตั้งแต่ปี 2554 จึงต้องมี
ความตระหนักรู้ เข้าใจ และวางเป้าหมายชีวิตที่ชัดเจน
เพื่อให้ตนเองมีความพร้อมต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่
ประชาคมอาเซียนในปี 2558 นี้ (จิรวัดน์ วิริงกร,ม.ป.ป.)

จากความสำคัญของการเตรียมความพร้อมของ
นักศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนดังที่กล่าวมา ผู้วิจัย
ได้เล็งเห็นความสำคัญของการเตรียมความพร้อมของ
นักศึกษาจึงดำเนินการศึกษาสภาพการเตรียมความพร้อม
ของนักศึกษาในจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ประชาคม
อาเซียนเพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนผลิตบัณฑิตที่มี
คุณภาพ มีความรู้ความสามารถแข่งขันในประชาคม
อาเซียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการเตรียมความพร้อมของ
นักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ประชาคม
อาเซียน

2. เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา
ในเขตจังหวัดปทุมธานีที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อม
ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเตรียมความ
พร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจาตุรนต์ ฉายแสง (ม.ป.ป.)
กล่าวว่า

1. ส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศเพื่อน
บ้าน ประเทศสมาชิกอาเซียน และส่งเสริมให้มี
ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เกี่ยวกับประเทศสมาชิกอาเซียนใน
เชิงลึกศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง
พัฒนาเนื้อหาการเรียนด้านประวัติศาสตร์ ปฎิรูป
หลักสูตรประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เพื่อสร้างความ
เข้าใจเกี่ยวกับค่านิยม ความคิด ทศนคติ ประวัติศาสตร์
วัฒนธรรม ประเพณี และภาษา อย่างถูกต้อง เพื่อ
หลีกเลี่ยงความขัดแย้งระหว่างกัน เป็นการเตรียมคนให้
เรียนรู้พหุวัฒนธรรม สร้างความรู้ ความเข้าใจในการ รอยู่
ร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้านและเป็นการสร้างผู้รู้
ผู้เชี่ยวชาญเรื่องเหล่านี้ให้เกิดขึ้น

2. ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ภาษาอาเซียน
และภาษาต่างประเทศอื่นใช้กระแสดความตื่นตัวในการเข้า
สู่ประชาคมอาเซียนเพื่อกระตุ้นและสร้างแรงบันดาลใจ
ให้คนไทยสนใจเรียนภาษาอังกฤษ และการเรียนภาษา
อาเซียนอื่น ๆ ด้วยการเน้นส่งเสริมให้เรียนรู้เพื่อการ
สื่อสารและนำไปใช้จริง โดยเรียนตามความถนัดและ
ความสนใจ ตามศักยภาพของผู้เรียน นอกจากนี้ยัง
ส่งเสริมให้ผู้เรียนจำนวนหนึ่งที่เรียนรู้อย่างแตกฉาน ให้
อยู่ในระดับผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาใดภาษาหนึ่งสามารถ
สื่อสารเป็นล่ามได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน
เพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานพัฒนาผู้เรียนให้มี
ความรู้และสมรรถนะ ที่สอดคล้องตามมาตรฐานกรอบ
คุณวุฒิแห่งชาติโดยต้องเชื่อมโยงกับกรอบคุณวุฒิ
อาเซียน เพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานที่เกิดขึ้น
รวมทั้งการผลิตบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการ
ของตลาดแรงงานทั้งในอาเซียน และในภูมิภาคต่าง ๆ
ของโลกด้วย

4. พัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อเป็นศูนย์กลาง
ทางการศึกษาในภูมิภาคส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาที่มี
ศักยภาพของไทยทั้งรัฐและเอกชน จัดการเรียนการสอน
ที่มีคุณภาพมีการเรียนการสอนด้วยภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่ม

จำนวนนักเรียน นักศึกษาจากต่างประเทศ รวมถึงประเทศในอาเซียน ให้มาศึกษาในไทยมากขึ้น พัฒนาระบบการถ่ายโอนหน่วยกิตระหว่างมหาวิทยาลัยให้มากขึ้นและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน นอกจากนี้ควรส่งเสริมให้มีการเชิญบุคลากรทางการศึกษาผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ หรือส่งเสริมให้เปิดสถานศึกษาหรือมหาวิทยาลัยต่างประเทศในไทยด้วย

5. ส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชนและภาคประชาสังคมในภาคการศึกษาส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ภาคประชาคมสังคม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อรองรับการผลิตบุคลากรเข้าสู่ตลาดแรงงานทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ

กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ (2556) กล่าวว่า การรับรู้และตระหนักเกี่ยวกับ “อาเซียน” ของคนไทยในการก้าวสู่การเป็น “ประชาคมอาเซียน” ในปี พ.ศ.2558 หลังจากที่ได้ภาครัฐ ภาคเอกชน ท้องถิ่นและสถาบันการศึกษาตื่นตัวในการแสวงหาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้วเป็นที่น่าสนใจว่าคนไทยรู้จักและรับรู้เกี่ยวกับอาเซียนมากขึ้นเพียงใด ในการนี้ ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้ทำการสำรวจการรับรู้และตระหนักเกี่ยวกับอาเซียนของประชาชนชาวไทยเมื่อช่วงต้นปีที่ผ่านมา โดยกระจายกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศในหลายช่วงอายุและหลากหลายอาชีพ รวมทั้งสิ้น 2,503 คน จนได้ผลสำรวจในรอบที่ 1 สรุปได้ดังนี้

1. ประชาชนที่คิดว่าตนมีความพร้อมในการเป็นประชาชนในประชาคมอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 51.4

2. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมา คือ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต วิทยุกระจายเสียง นิตยสาร/วารสาร และหนังสือ ตามลำดับ

3. ประชาชนที่คิดว่าการให้ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในประเด็นเศรษฐกิจ การค้า และการ

ลงทุน มีความสำคัญมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมาเป็นเรื่องการเมืองและความมั่นคง (ร้อยละ 13.9) ซึ่งให้ความสำคัญไม่ต่างกันมากนักกับเรื่องสังคมและวัฒนธรรม (ร้อยละ 13.3)

4. ประชาชนที่คิดว่าการเตรียมความพร้อมด้านฝีมือแรงงานเป็นเรื่องจำเป็นมาก คิดเป็นร้อยละ 96

5. ประชาชนที่คิดว่าการส่งเสริมให้มีการเรียนภาษาอังกฤษหรือภาษาประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นเรื่องจำเป็นมากคิดเป็นร้อยละ 81

ัญญลักษณ์ วีระสมบัติ (2555) กล่าวว่า ความพร้อม/ทักษะ ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่พึงประสงค์ในบริบท AEC นักศึกษาหลักเล็งไม่ได้ที่จะต้องเรียนรู้ ปรับตัว และเตรียมการ (adaptability and preparation) ในเรื่องต่อไปนี้

1. ทักษะและความสามารถใช้ภาษาอังกฤษ ภาษาประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน ภาษาจีนภาษาอังกฤษจะเป็นภาษากลางของอาเซียน แต่ทิศทางในอนาคต ภาษาจีนจะมีความสำคัญสูงจึงควรให้ความสนใจในการศึกษาภาษาจีนเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ควรสร้างโอกาสการเรียนรู้ภาษาประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างโอกาสให้ตนเองสามารถทำงานในประเทศเพื่อนบ้านได้ด้วย

2. เรียนรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งในด้านวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมที่ต่างกัน และสามารถพัฒนาความสามารถในการดำเนินชีวิตภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เคารพความหลากหลายทางเชื้อชาติและวัฒนธรรม

3. ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับ AEC และเรียนรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบต่าง ๆ ของอาเซียน เพื่อทราบทิศทางและนโยบายเกี่ยวกับอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ส่งผลกระทบต่อสภาพการทำงานและสภาพการทำงาน

4. พัฒนาทักษะของแรงงานมีฝีมือให้มีมาตรฐานและมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากลและการเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มโอกาสให้ตนเองในการทำงานในประเทศอื่น และเพื่อปรับตัวให้ทันต่อรูปแบบการปฏิบัติงานใหม่ ๆ ที่เป็นสากล เพราะในอนาคตจะมีการลงทุนจากต่างชาติในประเทศไทยและในภูมิภาคอาเซียนเพิ่มสูงขึ้น

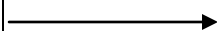
5. พัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีในสารสนเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานได้อย่างเหมาะสม มีความสามารถติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากต้องทำงานอยู่ใน Cluster or Network Organization

6. ปรับกระบวนการทัศน์การเรียนรู้ การเรียนรู้ควรเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย อย่างคนรู้เท่าทันสถานการณ์ และเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา รู้จักที่จะสร้างมูลค่าเพิ่มในตนเองทำให้ตนเป็นคนมีศักยภาพรอบด้าน แนวคิดที่ควรจะเร่งเสริมสร้าง คือ ทำให้ตนเองสามารถทำงานได้ทั่ว

ตัวแปรต้น

ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา
ในเขตจังหวัดปทุมธานี

1. ชั้นปี
2. ระดับผลการเรียน
3. กลุ่มสาขาวิชา

อาเซียน ทั้งทางการเรียนรู้ การเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ การสื่อสาร การมีวินัยในตนเอง การมีภาวะผู้นำ ฯลฯ เพราะคู่แข่งในอนาคตมิใช่คนไทยด้วยกันเท่านั้น แต่รวมถึงการแข่งขันกับคนต่างชาติต่างวัฒนธรรมที่จะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

7. สร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ควรพัฒนาตนเองให้แน่ใจได้ว่า มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถที่จะทำงานกับผู้คนต่างวัฒนธรรมได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สามารถสรุปได้เป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยได้ ดังนี้

ตัวแปรตาม

สภาพการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานี ในด้าน

1. ด้านภาษา
2. ด้านการเรียนรู้ของตนเอง
3. ด้านการเรียนรู้อาเซียน
4. ด้านทักษะวิชาชีพ
5. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
6. ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น
7. ด้านการติดตามข่าวสารอาเซียน

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา

ในเขตจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยมีวิธีดำเนินงานดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานีที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2556 จำนวน 9 มหาวิทยาลัย รวมจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 144,819 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานีที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 9 มหาวิทยาลัย รวมจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 399 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบบชั้นภูมิ (stratified random sampling) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ระดับความคลาดเคลื่อน +5% (Yamane, 1967)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แบ่งออกเป็นสามตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ ชั้นปี ระดับผลการเรียน กลุ่มสาขาวิชา ลักษณะข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (check list) จำนวน 3 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในด้าน ด้านภาษา ด้านการเรียนรู้ของตนเอง ด้านการเรียนรู้อาเซียน ด้านทักษะวิชาชีพ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น และด้านวัฒนธรรม

ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scales) จำนวน 45 ข้อ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม จำนวน 2 ข้อ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้อง และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และนำแบบสอบถามจำนวน 30 ชุดไป Tryout กับนักศึกษามหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ เพื่อ

วิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (reliability) ทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) โดยกำหนดเกณฑ์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับต้องมีค่าตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือจากมหาวิทยาลัยเพื่อส่งไปยังกลุ่มตัวอย่าง โดยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลงานวิจัยพร้อมกับแบบสอบถามที่ลงรหัสเรียบร้อยแล้วไปยังมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ดังนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ศูนย์รังสิต) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (วิทยาเขตรังสิต) มหาวิทยาลัยชินวัตร มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ (วิทยาเขตรังสิต) มหาวิทยาลัยปทุมธานี มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ทางมหาวิทยาลัยนำแบบสอบถามให้นักศึกษากรอกข้อมูล โดยให้เวลาตอบแบบสอบถามหนึ่ง สัปดาห์ แล้วส่งไปรษณีย์กลับคืนมา

2. เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนทั้งข้อมูลในแบบสอบถามและจำนวนของแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามที่ได้มาจัดหมวดหมู่ ลงรหัสข้อมูล

3. ป้อนข้อมูลของแบบสอบถาม แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ F-test ในกรณีที่ผลการวิเคราะห์ F-test พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธี

ของ Scheffe โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความ
เรียง

ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามมีทั้งหมด 399 คน ส่วน
ใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อย
ละ 38.6 (ไม่มีนักศึกษาชั้นปีที่ 6 ตอบแบบสอบถาม) มี
ระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.51-3.00 จำนวน 116
คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 และศึกษาอยู่ในกลุ่มสาขา
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อย
ละ 52.6

2. การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขต
จังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า การ
เตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานี
เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมมีการเตรียม
ความพร้อมของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$
=3.32, SD=.62) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การเตรียม
ความพร้อมของนักศึกษาด้านการเรียนรู้ของตนเองอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X}$ =3.78, SD=.66) รองลงมาได้แก่ ด้านการ
ทำงานร่วมกับผู้อื่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.73, SD=.69)
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$
=3.35, SD=.79) ด้านการติดตามข่าวสารอาเซียนอยู่ใน
ระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =3.17, SD=.86) ด้านการเรียนรู้
อาเซียนและด้านทักษะวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$
=3.16, SD=.86) ($\bar{X}$ =3.16, SD=.84) และด้านภาษา อยู่
ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =2.90, SD=1.02) ตามลำดับ

3. การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขต
จังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตาม
ชั้นปี จำแนกตามระดับผลการเรียน และจำแนกตามกลุ่ม
สาขาวิชา พบว่า การเตรียมความพร้อมของนักศึกษามี
ความแตกต่างกันในแต่ละชั้นปี แตกต่างกันในแต่ละ
ระดับผลการเรียนเฉลี่ยและแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม
สาขาวิชา

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยการเตรียมความพร้อมของ
นักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคม
อาเซียนที่พบว่า การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาใน
เขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดย
ภาพรวมมีการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาอยู่ใน
ระดับปานกลางซึ่งสอดคล้องกับกรมอาเซียน กระทรวง
การต่างประเทศ (2556) ว่าประชาชนที่คิดว่าตนมีความ
พร้อมในการเป็นประชาชนในประชาคมอาเซียน คิดเป็น
ร้อยละ 51.4 และสอดคล้องกับสุบิน ยุระรัชและคณะ
(2554) ที่ศึกษาความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยเพื่อรองรับ
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยพบว่าสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนในประเทศไทยมีความพร้อมร้อยละ 49.48 ในการ
พัฒนาบัณฑิตเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ใน
ด้าน (1) ด้านอาชีพ (2) ด้านคุณลักษณะของบัณฑิต และ
(3) ด้านกิจกรรมการผลิตและพัฒนาคุณภาพบัณฑิต
นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของธัญญ
ลักษณ์ วีระสมบัติ (2555) ที่กล่าวว่า ความพร้อม/ทักษะ
ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่พึงประสงค์ในบริบท
AEC นักศึกษาหลักเล็งไม่ได้ที่จะต้องเรียนรู้ ปรับตัว
และเตรียมการในเรื่องต่อไปนี้

1. ทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
ภาษาประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน ภาษาจีนภาษาอังกฤษ
จะเป็นภาษากลางของอาเซียน นอกจากนี้ควรสร้าง
โอกาสการเรียนรู้ภาษาประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสร้าง
โอกาสให้ตนเองสามารถทำงานในประเทศเพื่อนบ้านได้
ด้วย

2. เรียนรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งในด้าน
วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์เพื่อให้เกิดความเข้าใจและ
เห็นคุณค่าของวัฒนธรรมที่ต่างกัน และสามารถพัฒนา
ความสามารถในการดำเนินชีวิตภายใต้สังคมพหุ
วัฒนธรรม

3. ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับ AEC และเรียนรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบต่าง ๆ ของอาเซียนเพื่อทราบทิศทางและนโยบายเกี่ยวกับอาเซียน

4. พัฒนาทักษะของแรงงานมีฝีมือให้มีมาตรฐานและมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากลและการเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มโอกาสให้ตนเองในการทำงานในประเทศอื่น

5. พัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีในสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานได้อย่างเหมาะสม

6. ปรับกระบวนการทัศนการเรียนรู้ การเรียนรู้ควรเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย อย่างคนรู้เท่าทันสถานการณ์ และเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา

7. สร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ควรพัฒนาตนเองให้แน่ใจได้ว่า มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถที่จะทำงานกับผู้คนต่างวัฒนธรรมได้

จากผลการเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามชั้นปี จำแนกตามระดับผลการเรียน และจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา พบว่า การเตรียมความพร้อมของนักศึกษามีความแตกต่างกันในแต่ละชั้นปีแตกต่างกันในแต่ละระดับผลการเรียนเฉลี่ยและแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา เนื่องจากในแต่ละชั้นปี แต่ละระดับผลการเรียนเฉลี่ย และแต่ละกลุ่มสาขาวิชา มีความตระหนักและการรับรู้ที่จะเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ไม่เท่ากันส่งผลให้การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในแต่ละชั้นปี แต่ละระดับผลการเรียนและแต่ละกลุ่มสาขาวิชาไม่เท่ากันสอดคล้องกับ

ปรัชญา ชุมนาเลียว (2555) ที่ศึกษาเรื่องศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่การเป็นประชาคมอาเซียน พบว่า เพศ และการรู้จักและเข้าใจประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงแตกต่างกันมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองสู่การเป็นประชาคมอาเซียนโดยภาพรวมมีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้

1. ควรมีการพัฒนาองค์ความรู้และทักษะด้านต่างๆของนักศึกษาในจังหวัดปทุมธานีเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะด้านภาษา
2. การพัฒนานักศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างชั้นปี ระดับผลการเรียนเฉลี่ยและกลุ่มสาขาวิชา

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาในจังหวัดปทุมธานี
2. ควรพัฒนารูปแบบการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้กับนักศึกษาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนและพัฒนาตนเอง

เอกสารอ้างอิง

- กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. (2555). *การเตรียมความพร้อมของประเทศไทยสู่การเป็นประชาคมอาเซียน*.
ค้นจาก <http://intranet.dwr.go.th/bic/images/stories/Strategy/thailand%20and%20asean.pdf>,
เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2557.
- กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. (2556). *ASEAN Mini Book*. กรุงเทพฯ: กรมอาเซียนกระทรวงการ
ต่างประเทศ.
- จาตุรนต์ ฉายแสง. (ม.ป.ป.). *นโยบายด้านการศึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพฯ:
กระทรวงศึกษาธิการ.
- จิรวัดน์ วีรังกร. (ม.ป.ป.). *นักศึกษารุ่นใหม่ควรเตรียมตัวอย่างไร...ก่อนไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน*
ปี 2558. ค้นจาก <http://ait.nsrut.ac.th/imt2013/knowIMT/1259837181.4921.pdf>.
- ธัญญลักษณ์ วีระสมบัติ. (2555). *การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อรองรับการ
เป็นประชาคมอาเซียน*. ค้นจาก <http://www.graduate.cmru.ac.th/web55/download/F8751-36-92-00023.pdf>.
- ปรัชญา ชุ่มนาเลียว. (2555). *ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่
การเป็นประชาคมอาเซียน*. *วารสารวิจัยรามคำแหง (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 15(2)
(กรกฎาคม-ธันวาคม 2555).
- ศิริวิภา เมฆวัชชัยสกุล. (ม.ป.ป.). *การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของกระทรวงศึกษาธิการ ความร่วมมือ
ด้านการศึกษาระหว่างประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนภายใต้ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน*. ค้นจาก
<http://basd.mua.go.th/nbm/upload/documents/document-55-siwikar.pdf>.
- สุบิน ยะระรัช. (2554). *ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยเพื่อ
รองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย*
(สสอท.), 17(2) (ธันวาคม 2554).
- Yamane, T. (1967). *Elementary sampling theory*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.

